

húc Âm tường thuật rằng, ngay sau khi xuất hiện

công khai tại vùng Ga-li-lê, Chúa Giêsu đã trở thành một nhân vật rất nổi tiếng. Từ miền quê cho đến thành thị, từ vùng biển cho đến vùng núi, trong nhà ngoài đường, nơi phố chợ...chỗ nào thiên hạ cũng trầm trồ, khen ngợi và khâm phục sự khôn ngoan, những lời giáo huấn, và những phép lạ mà Chúa Giê-su đã thi ân giáng phúc cho dân chúng. Chúa Giêsu đã nổi tiếng đến nỗi cả vua Hê-rô-đê cũng nôn nao, cũng ao ước muốn được gặp bởi đã từng nghe [người ta] nói về Người (Lc 23:8).

Ây vậy mà những người hàng xóm của Chúa Giê-su lại nghi ngờ, rồi còn bàn tán với nhau: "Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao? Ông ta làm được những phép lạ như thế, nghĩa là gì?..." (Mc 6:2). Chưa hết, họ đã tỏ thái độ coi thường Chúa Giêsu đến nỗi, Ngài phải thốt lên: "Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi" (Mc 6:4).

Tại sao họ lại coi thường Chúa Giêsu như vậy? Tôi nghĩ là vì họ có qua nhiều THÀNH KIẾN.

- Họ biết Chúa Giê-su từ hồi nhỏ, cậu không phải là một người có bằng cấp cao, chẳng đi học đâu xa cả, chỉ loanh quanh trong ngôi trường làng, gia đình thì nghèo, bố làm thợ mộc, mẹ làm nghề may vá và nội trợ, cả họ hàng, anh em bà con cũng thế, chẳng có ai có tài năng gì đặc biệt cả. Vậy mà bây giờ Giêsu lại trở thành một người khôn ngoan, có tài ăn nói lưu loát và đầy sức thuyết phục như vậy, không thể như thế được!
- Trong ba mươi năm trời, Giêsu âm thầm sống với cha mẹ, chẳng bao giờ có ai nói, cũng chẳng có ai nghe là Giêsu có những khả năng phi thường hay có những tài năng đặc biệt gì cả. Vậy mà bây giờ lại nổi tiếng về tài chữa bệnh, làm phép lạ cho người què đi được, kẻ mù xem thấy, kẻ chết sống lai...thì làm sao mà tin cho nổi.

Vì mang nặng những THÀNH KIẾN như vậy cho nên họ đã khinh thường Chúa Giêsu. Và vì thế Ngài không thể làm được phép lạ nào tại [Na-da-rét] cả (Mc 6:5).

Thành kiến về tha nhân đã và vẫn đang tồn tại ở trong hãng xưởng, ở chợ, ở văn phòng, ở tiệm, ở trường học, ở trong gia đình, trong dòng tu, và ở trong giáo xứ dưới rất nhiều hình thức khác nhau.

- Con ơi, người ngoại quốc họ hoang phí lắm, họ không biết dành dụm, không biết tiết kiệm, không biết lo cho tương lai, làm đồng nào xào đồng ấy...con mà lấy nó thì cả đời con chỉ có khổ mà thôi!
- Mày là người miền nam mà làm dâu của nhà người miền bắc thì mày chết chắc! Người miền bắc họ lễ nghĩa, khách sáo, khắt khe, và khó khăn lắm đó!
- Phải là dân chơi, dân giang hồ, thì nó mới có những vết xâm ở trên tay như vậy! Tôi sẽ không bao giờ chấp nhận cái thứ ấy là rễ trong gia đình tôi!
- Bà Hai cương quyết không chấp nhận cho Hào lấy Huê chỉ tại vì bà tin rằng "Những người mắt trắng môi thâm, trai thì xảo quyết, gái thì điều ngoa!"

Bạn có bao giờ có những thành kiến về người khác không? Nếu không thì cám ơn Chúa. Còn nếu chẳng may bạn đã từng có những thành kiến với tha nhân, thì xin bạn hãy suy nghĩ lại! Xin bạn thay đổi đi, bởi vì ở đâu cũng có người tốt kẻ xấu, tất cả mọi người chúng ta đều bất toàn, đều có những sai phạm, đều có những lõ lầm ... Xin đừng có thành kiến với ai cả, vì khi có thành kiến với người khác, là khi đó ma quỷ sẽ gieo vào trong gia đình, trong cộng đoàn dòng tu, trong giáo xứ, vào trong nơi làm việc, và vào trong tâm hồn chúng mình sự chia rẽ, ghen tương, oán ghét, cạnh tranh, vu khống, nói hành, kiêu căng, hỗn loạn (2 Cr 12:20).

Cầu chúc bạn luôn luôn là một người đại lượng, nhân hậu, và phóng khoáng và nhất là không bao giờ có những thành kiến hay những định kiến tiêu cực về những người chung quanh, đặc biệt là đối với những anh chị em khác màu da, hoặc những người có những phong tục tập quán khác với mình. Chúa Giê-su đã phán: "Mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy" (Mt 25:40). Nghĩa là mỗi lần bạn và tôi có thành kiến với bất cứ ai, thì lúc đó là chúng mình đã có thành kiến với chính Chúa vậy! Bạn và tôi hãy cầu nguyện cho nhau để đừng ai trong chúng mình có những thành kiến với Chúa nhé! Có thành kiến với Ngài là không ổn đâu! Thật đấy!

PREJUDICE!

he Gospel recalls that, immediately after His public

appearance in Galilee, Jesus became a very famous figure. From the rural area to the city, from the seashore to the mountains, in the houses or on the street, at the marketplace... people praised him everywhere; they applauded and admired his wisdom, his teachings, and the miracles that Jesus performed. Jesus was so famous that even King Herod wanted to "see him for a long time, for he had heard about him" (Lk 23:8).

However, the neighbors of Jesus were astonished but skeptical, and they said to one another: "Where did this man get all this? What kind of wisdom has been given him? What mighty deeds are wrought by his hands? ..." (Mk 6:2). And they showed their disdain toward Jesus, who then proclaimed: "A prophet is not without honor except in his native place and among his own kin and in his own house" (Mk 6:4).

Why did they despise Jesus? I think it was because they had so much PREJUDICE in their hearts.

- They knew Jesus from his youth. They knew that he had not earned any degrees, that he had not gone away to school, that his family was poor, that his father was a carpenter and his mother was a housewife, that none of his relatives had any special talents. Yet, Jesus had become a wise, talented, silver-tongued, and persuasive man! It was impossible for such a thing to happen! He was just too ordinary!
- For thirty years, Jesus had quietly lived with his parents. They had never heard anyone say that Jesus had extraordinary powers or special talents. However, suddenly he was performing miracles, healing the lame and the blind, and raising the dead to life...How can we believe in him?

Jesus' neighbors were PREJUDICED against Jesus; therefore, they despised him, and so He was not able to perform any mighty deed there [Nazareth] (Mk 6:5).

Prejudice is still active in our day. It can exist in numerous ways in the factory, at the market, in the office, in the shop, at the school, in the family, the convent, and the parish.

- "My dear, foreigners are so wasteful! They do not know how to save money; they do not know how to conserve; they do not know how to plan for the future; they spend all they have...If you marry him/her, you will suffer for life!"
- "If you are born and raised in the South of Vietnam, and you marry a man who was born and raised in the North, you are dead for sure! The Northerners are formal, aggressive, and stern."
- "He must be a gangster or an addict because he has all those tattoos on his body! I will never allow such a man to become my son-inlaw!
- Mrs. Hai resolutely refused to allow Hao to marry her daughter Hue because she firmly believed, "Những người mắt trắng môi thâm, trai thì xảo quyệt, gái thì điêu ngoa!" which is translated as, "Those who have white eyes and blue lips, if it is a male, he is insidious; if it is a female, she is deceitful!"

Have you ever felt such prejudice against others? If you have not, thanks be to God. But if you are prejudiced against others, then please rethink! Please change your way of thinking, because good and bad people exist everywhere. We all are imperfect creatures, we all make mistakes, and we are all vulnerable...Please do not be prejudiced against anyone, because where these actions exist, the devil will plant his seeds of *rivalry*, *jealousy*, *fury*, *selfishness*, *slander*, *gossip*, *conceit*, *and disorder*" (2 Cr 12:20), whether in the family, in the religious communities, in the parish, in the workplace, or our hearts and minds.

Pray that you may always be generous, compassionate, and kind-hearted and never have a prejudice against those around you, especially those of different skin color or other cultures. Jesus said: "Amen, I say to you, whatever you did to one of these least brothers of mine, you did to me" (Mt 25:40). When you are PREJUDICED against anybody, you are PREJUDICED against Jesus. Let us pray for one another so that neither of us has prejudices against God! Being prejudiced against Him is not prudent at all! Seriously!

Lm Ansgar Phạm Tĩnh, SDD www.chatinh.org www.nhachua.org